

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{2}$ an 5 cor., $\frac{1}{4}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru cunoscători la o casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru București:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{2}$ an 7 cor., $\frac{1}{4}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 16 bani, a doua oară 12 bani
a treia oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără în poște și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol
Schulder București, strada Șelar, 10.

Epistole neofrancate se refuză. — Manuscrise nu se laspoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss
Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Tendențe și rezultate.

De mult datează încercările Maghiarilor să ne nimicească, să ne facă să părăsim biserica și naționalitatea noastră.

Este cunoscută tendința principilor transilvăneni, urmărită cu traducerea cărților noastre bisericești din limba slavonă pe românește.

Scopul lor a fost, ca prin aceasta pe nesimțite să vire în biserica română învățăturile lui Calvin și astfel abătându-ne dela legea străbună, mai ușor să ne poată maghiarisa.

Rezultatul însă a fost tocmai contrar. Încetănițită limba română în biserica, dezvoltarea ei a luat un avânt puternic. Eată deci, că principii ardeleni au făcut un serviciu foarte prețios cauzei românismului, tocmai voind să îi taie rădăcina existenței.

Să amintim câteva cazuri mai recente pentru luminarea afirmării, că rezultatele aberatei politici maghiare ne aduc și foloase. Procesul Memorandului, înscenat de Maghiari, a făcut cunoscută chestiunea națională română în lumea întreagă. Ziarele de pretutindena au scris despre acest monstru proces intentat din partea guvernului guvern unguresc contra națiunii române.

Ce au câștigat Maghiarii cu acest act de violență justiciară? Nimic. De pierdut însă au pierdut foarte mult. Întregă lumea civilizată a condamnat terorismul lor politic, silită de la guvernitate. La procesul Memorandului Ungurii s-au prezentat ca niște opresori tirani, ca niște dușmani turbați ai libertății popoarelor, cu cari împreună sloțuiesc regatul ungar. Reprezentanții presei străine s-au convins din cele văzute la Cluj, că politica guvernului maghiar este lipsită de orice bază morală, că Maghiarii nu urmăresc altceva, decât robirea noastră, ca astfel fără nici o grijă să-și poată asigura stăpânirea esolusivă asupra acestei țări.

Pe de altă parte entuziasmul național al Românilor aprins de acest proces a însoțit respect, a fost impunător. Temnița nu ne-a înfricoșat. În loc să ne îngenuchem, Maghiarii ne-au ridicat. Ori nu e ridicare pentru cauza națională procesul Memorandului?

Multe se scriu și se spun la noi despre acest proces și în legătură cu el. Un lucru însă e mai pe sus de orice discuție, că a contribuit în măsură foarte mare la deșteptarea și întărirea sentimentului național. Acest proces formează un punct strălucit în istoria luptelor noastre naționale, atât de strălucit, pe cât de întunecat este pentru Maghiari.

Apoi chestia Iancu. Trei universitari români au încoronat momentul acestui erou național. Au rostit și vorbiri la moment. Ei, și? S'ar fi întors lumea din filii în urma acestui modest act de pietate, de stimă față de memoria unui vrednic luptător? Ziarele au raportat despre aceasta, și au trecut la ordinea zilei.

Maghiarii însă n-au lăsat să adoarmă chestiunea. Ani de-arândul au agitat spiritele Românilor de pretutindeni cu procesele Iancu. Acesta încă a fost un serviciu indirect cauzei noastre. Maghiarii voind să șteargă numele lui Iancu — l-au gravat și mai adânc în inimile noastre.

Multă vreme Români se vor gândi cu ură și indignare la faimosul proeuror gróf Lázár, care în sala tribunalului din Alba Iulia, în mod atât de miserabil a vătămât memoria lui Avram Iancu. Avut au trebuință Maghiarii de aceasta? Cerul cu nenorocita idee a înaintat prin acest act hipercritic? Absolut nu. Din contră, românimea întreagă a protestat contra infecției ungurești, luând în apărare numele nobilului Iancu.

Ce rezultat au ajuns și vor ajunge Maghiarii cu confiscarea „Cărții de aur” și a „Darului de Paști”? Toate exemplarele nu le pot confiscă. Pagubă ne fac, și în cazul cel mai rău, autorii vor fi închiși pe câțiva vreme. Nu-i sîntăgite aceasta? Da, Maghiarii, prin proeurorii lor ne agită în continuu și ne desvolcă interesul față de multe lucruri, la cari, durere, noi nu ne prea gândim.

De când a aflat publicul român despre confiscarea „Cărții de Aur”, exemplarele scăpate de confiscare umblă din mână în mână. Toți se interesează, care ce stă scris în cartea aceea, de fau Ungurii atâta tărăboiu în jurul ei?

Sînt pîrînzătoare scrisorile ce ni-le trimit țeranii, dela cari paznicii înfricoșăți ai gogoricișii guverniste au cules „Darul de Paști”. În elanul lor scriu poezii de un cald entuziasm național. E o manifestare aceasta — simplă și pe alocurea naïvă — a iubirii de neam și a indignării față de Maghiari, cari în mod atât de nebunesc abuzează de puterea statului.

Dacă nu s'ar fi ordonat confiscarea acelei nevinovate cărți, poporul ar fi cîștigat și statul n'ar fi suferit nici o eguiduire. În aceea nu se cuprinde ură, nici agitație contra cuiva, nici priminte nu l'a trecut nimic să escute pe Maghiari în acele câteva pagini. Ac-

tul confiscării însă? Acela da, poporul s'a agitat foarte mult prin năpăstuirea bătărească cu confiscarea.

Au avut Maghiarii lipsă de această? Ajutat-au ei cauzei lor prin volnicile de confiscare, de persecuție a produselor literare românești?

Și câte exemple n'am putut aduce pentru-o să arătăm, că toate nedreptățile, toate ăncălcările, ce le suferim din partea Maghiarilor mai mult le strică lor, decât nouă. Suferim multe, nebunia guvernismului maghiar ne împiedică progresul colosal de mult. În schimb însă prin volnicile și ilegalitățile lor, prin persecuțiunile zilnice și năpăstuirile neîntrerupte să fac tot mai urgisii și acesta e un câștig pentru noi.

Prin politica lor Maghiarii se iesează tot mai mult. Parcă meșteșugit, sistematic își crează dușmani.

Eată deci, cum tendințele Maghiarilor de a ne răpi naționalitatea au rezultate contrare. E trist, foarte trist, că guvernul maghiar nu ne slăbește din atacuri, devine tot mai agresiv față de noi. Ne mîngăiem însă cu vorbele, că în ori-ce rău se cuprinde și ceva bun. Va veni timpul, când suferințele grămădite de atîția ani asupra capului nostru, vor trebui să înceteze. Roma și L. kedemon au dispărut; care dominațiunea oligarhică a Maghiarilor s'îi fie vecinică? Istoria nu se desminte.

Facă-și deci mîndrele opresorii noștri, oțelăscă pe puterile, căci vor veni, sigur trebuie să vină, timpuri mai bune, când mare trebuință vom avea de forțele oțelite prin loviturile maghiare.

Sibiu, 29 Iulie 1902.

VISITA DELA ISCHL. Vișitei regelui Carol la Ischl și se atribuie anul acesta o însemnătate mai mare, ca de alte ori. Aceasta se vede și de acolo, că regele va avea o suită mai numeroasă, ca de obicei. Regele va fi însoțit și de prim-ministrul Sturdza.

Convenția secretă dintre Rusia și Bulgaria. Un ziar din Sofia, care stă aproape de guvernul bulgar, publică convențiunea secretă dintre Rusia și Bulgaria, încheiată nu de mult. Existența acestei convenții a fost desmintită, dar se vede, că ea totuși există. După foaia bulgară obligamentele Bulgariei sînt cuprinse în 5 puncte, cele ale Rusiei în 4. Între altele amintim, că

Bulgaria va ceda Rusiei un teritoriu lângă Varna sau Burgas pentru o stațiune de cărbuni, apoi va încheia cu Rusia o convenție militară etc. Rusia de altă parte se obligă a lucra într-acele, ca Bulgaria să se poată proclama de regat.

Politica italiană în Balcani. Din Constantinopol se depeșează ziarului „Berliner Tagblatt”, că guvernului otoman îi este suspectă atitudinea Italiei față de stările din Balcani. În Constantinopol sînt convinși, că apropierea dintre Italia și Rusia nu se poate face decât în detrimentul monarhiei austro-ungare. În urma acestei apropieri, după părerea guvernului turcesc, convenția balcanică dintre Rusia și Austro-Ungaria de facto încetă de a mai avea valoare. Noua situație nu poate fi decât păgubitoare pentru Turcia. În urma schimbării situației din Balcani, la cea dintâi ocazie va ajunge în eridă și triplă alianță, de care-ee Germania va trebui necondiționat să fie pe partea Rusiei și Austro-Ungaria va rămîne singură.

CONTRA POLITICII IRLANDEZE. În sedința din 25 i. c. a camerei comerciale din Londra, s'a discutat propunerea lui Redmond de a se reduce suma bugetară pentru ministrul irlandez, drept semn de protestare contra politicii irlandeze a guvernului. Deputatul O'Brien a atacat pe guvernorul Irlandei, Wyndham, și procedura guvernului irlandez. Wyndham, întrerupt adese de irlandezi, a declarat, că e firm decisa a opri orice încercare de terorizare.

Valoarea Ungurilor. Budapesti Hirlap publică o scrisoare a președintelui comitetului macedo-bulgar Mihailovsky, în care acesta vorbind despre Austro-Ungaria, zice, că poartă șleful politicii pangermane în resărit. Despre Maghiari spune, că prietenia lor nu are nici o valoare reală pentru alte popoare. Cu un cuvînt Mihailovsky îi reduce teribil pe fanțoșii noștri Unguri. Cu mare supărare și lănguire esclamă toile maghiare, că până și Bulgarii își bai joc de nația ungurească și bagatelisează prietenia acesteia.

Broșură contra pactului. Deputatul kosuthist, Csávolesky Lajos, a scris o broșură, în care în termeni foarte violenți critică politica lui Seüll Kálmán și ținta lui în chestia reînolirii pactului economic cu Austria.

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1903.

XIII. Premiul Adamachi de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Istoria poeziei lirice la Români până la Alexandri. — (Decis. 7 Apr. 1899).

Seriitorul, care va întreprinde opera aceasta, va începe lucrarea sa pentru întreaga românie, dela timpurile cele mai depărtate ale poeziei noastre, cercetînd originea și începuturile ei, până în sinul poeziei populare. Va trece apoi în studiu pe larg poezia lirică din secolele precedente secolului XVIII, pe aceea din secolul XVIII în special, și va veni până în timpurile noastre, desoriind și analizînd în mod dezvoltat pe toți poezii lirici morți astăzi, până la Alexandri esolusiv.

Lucrarea va fi întemeiată pe cea mai întinsă critică literară și estetică, punînd în evidență nu numai frumusețile limbii, ale formațiunii ei, ale locuțiunilor poetice, ale deosebitelor dialecte și ale variantelor de prin provinciile române, ci ogindirea moravurilor, a sentimentelor și, mai pe sus de toate, a idealului urmărit de poporul român în poezia sa.

O prefață largă va introduce pe cititor în opera aceasta; ea va cuprinde

Recolta anului.

În lung și latul țării au început să se înfrunze olăile de snopi pe întinsele câmpii. Și agricultorii, sleiți de sărăcia roadelor din ultimii ani, își adăpostesc nădejile toate la umbra șireagului de olăi. Au muncit un an întreg: și-au risipit sîmînța și sudoarea feții — ca acum din roada inspecțiilor snopi să-și îmbrace trupurile goale, să aibă hrana în vremea iernii și din rămas să-și plătească dările și datoritiile de pe la bănci. Oăci doar' li s'o ajunge. Anul n'a fost slab și spicul nu e gol. Și munca cinstită și obositoare — trebuie să se plătească.

Ar trebui — de fapt însă scoteala agriculturii nu își va găsi realizarea.

Abia a ajuns spicul în snop, și abia s'a ivit pe fața agriculturii o rază de nădejde — potopul se anunță.

Droaia lipitorilor se trăsese din sudoarea agriculturii și arată capul.

Nime nu-l dă agriculturii mîna de ajutor să-și poată valorifica roada întrecătoare. Nu-l îngăduie vremea oportună să poată profita de conjuncturile mai favorabile ale pieței. Acum, imediat după seceriș il cutropes creditori, îl ăncanează esecutorul de dare. Toți cer acum imediat. N'au vreme să-l aștepte. Bani le trebuie la toți. Și sîrmanul agricultor — ce poate face alta decât să-și încerce carul cu grăul amar muncit și să-l arunce în piață pe prețuri de batjocoră.

Oăci lipitorile agriculturii, cei dela burse s'au îngrijit din vreme să aranjeze de astfel prețurile, ca să acapareze cu bani cât de puțini roada agriculturii — ca apoi mai tîrziu să i-o revîndă cu prețuri îndoite. În o singură săptămînă a scăzut prețul grăului la bursa din Budapesta numai puțin decât cu 1 coroașă 30—40 bani la măsă metrice. Și scăderea aceasta va merge crescînd și va fi permanentă luni întregi — până cînd roada agriculturii va ajunge în magazinele speculanților. Atunci apoi — prețul va reveni, la ogașia obișnuită.

Și e direct revoltător faptul, că matorii speculației de bucate își din datorință să-și motiveze apăsările lor. Și au motive — să înțelege trase de pîr — și pentru scăderea de acum a prețurilor și de sigur — ea și în trecut — o să aibă motive și pentru urcarea mai de apoi.

FOITA „TRIBUNEI”.

Academia Română.

Concursuri pentru premii.

1902.

B. Premii pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date.

(Urmare).

IX. Premiul Adamachi, de 5.000 lei se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Alcoolismul în România. — (Decis. 24 Martie 1898)

Lucrarea va cuprinde:

I. Un studiu statistic asupra consumațiunii diferitelor beuturi spirtoase în raport cu populațiunea.

II. Compozițiunea beuturilor spirtoase consumate:

a) Produsele distilațiunii vătămătoare sănătății;

b) Esențele întrebuințate la noi și acțiuni lor fiziologice;

c) Influența materiilor prime strictate asupra produselor distilațiunii.

III. Patologia alcoolismului; cercetări originale și critice asupra boalelor și leziunilor produse de alcoolism în România, în raport cu compozițiunea alcoolului consumat.

IV. Raportul între alcoolism și diferite alte boale răspândite în țeară.

V. Consecințele morale și economice ale alcoolismului, cu date statistice.

Lucrarea va fi bazată pe cercetări originale.

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1902

X. Premiul Neuschotz, de 2.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Expunerea finanțelor statului român dela 1859 până la 1902, cu o introducere asupra finanțelor domniilor regulamentare. — (Decis. 12 Martie 1898).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1902.

XI. Premiul Alexandru Ioan Cuza, de 10.000 lei, dimpreună cu procentele acestei sume dela 1891 până la acordarea premiului, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor. — (Decis. 5 Aprilie 1900)

Punctele de căpetenie ale programului sînt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stînga Dunării-de-jou.

2. Teoriile vechi și nouă despre originea și locuiriile Românilor în cursul evului mediu.

3. Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înfrîngirile reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.

4. Români și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stînga Dunării.

5. Originile principatelor române. Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiințios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și ori ce resturi ale vechimii, utilizându-se și topografia, limba și în genere ori-ce fîntînă ce ar pute contribui la lămurirea chestiunii.

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1903.

XII. Premiul Statului Eliade-Rădulescu de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrări scrise în limba română cu următorul subiect:

Eposa lui Mateiu Bazarab și Vasile Lupu. — (Decis. 12 Aprilie 1899).

un studiu pregătitor asupra poeziei lirice în genere.

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1903.

XIV. Premiul Alexandru Bodescu, de 1.500 lei, dimpreună cu 1.000 lei dăruite de dl Ioan Kalinderu, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrări scrise în limba română, asupra următorului subiect:

Monografia economică, statistică și socială a unei comune rurale din România și a unei comune rurale românești de peste graniță.

Monografia situațiunii economice a câte trei familii de țeran, frunțag, mijlocag și codag, luate din cele două comune în total șese familii. — (Decis. 13 Aprilie 1899).

Autorul se poate povățui, între altele, după lucrările și după monografiile publicate de societatea de economie socială fundată de Lepage, cu reședința la Paris (54 rue de Seine), după ale lui Buchenberger și după ale lui I. Ionescu. Să atrage atențiunea dotorilor de a concura, că ceea-ce se cere este mai multe fapte și cifre și cât mai puține vorbe.

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1903.

(Va urma).

Motivația de acum culminează în constatarea unei roade pe deplin satisfăcătoare. Toamă foarte bună nici ei nu îndrănesc să-i zică — dar' afirmă, că în anul acesta pe întreg teritoriul de 5877.378 jugere catastr. s'ămănat cu grâu s'unt peste 44 milioane măji metrice, prin urmare cu 12 milioane mm. mai mult ca în anul trecut, când au fost numai 32 milioane mm. de grâu. Resultatul acesta îl ajung socotind pe fiecare juger — unul cu altul o producție de peste 8 măji m. de grâu, ceea ce corespunde la aproape 11 hlitre de grâu. Și acesta e calculul mediu — căci ei afirmă că o mare parte din ținutul s'ămănat cu grâu are jugere ce dau 10—11 măji m. respective 14—15 hlitre grâu și mai de parte afirmă că ținutul în care jugerul s'ă dea numai 4—4½, măji metrice respective 5—6 hlitre nu s'ă află în țeara întreagă — în anul acesta.

Socoteala aceasta înveselitoare de sigur — o ținim cu toții, că stă pe picior de răboiu cu realitatea, căci de pildă în Ardeal și în Maramură — durere — am pute' arăta zeci de mii de jugere, cari nu au produs decât 3—4 măji metrice de grâu. Și apoi inundațiile mari și grindina pioasă încă desimează socotile aceste trandafirii.

Speculanții însă în morțiș la spusele lor ca s'ă documenteze — vezi Doamne pentru ce trebuie s'ă fie grăul ieftin — cel puțin acum după seceră. Tot pentru aceasta ne mai spun ei, că în toată Europa e producția bună mijlocie.

Un lucru însă îl fac uitat dirigitorii scăderii prețului. Se știe anume, că la formarea prețului unei recolte nouă influențează în mod puternic și starea rezervelor din anul precedent. Și ori-cum ar vrea s'ă prezente lucrul de frumos, trebuie s'ă recunoască și speculanții din vorbă, că magazinele din țeara întreagă s'unt total epuizate — toate stau goale și așteaptă alimentarea din roada anului acesta.

Și apoi n'ar trebui s'ă uite d-lor nici faptul, că în anul acesta — cucuruzul în cele mai multe părți ale țării a rămas atât de îndrăcit în dezvoltare, încât — de nu va fi o toamnă excepțional de lungă și de caldă va rămâne verde pe tulpă. Și când cucuruzul nu e bun în țeara noastră grăul s'ă consumă în cantități enorme, d'etrăgând astfel mii de măji din circulația comerțului.

Toate aceste puse în cumpănă, noi credem că depresiunea prețului de azi a grăului și mai ales depresiunea ce va urma în proximele 2—3 luni e absolut neîndreptățită, și își are singurul lez în speculațiile neomenești a geștărilor de bucate.

De aceea nu putem îndestul s'ă îndemnăm poporul nostru agricol s'ă nu-și arunce acum, imediat după seceră, bucatele în piață unde s'ă le vând cu prețuri de batjocură. Întru-cât nu ar primi avansuri pe bucatele înmagazinate recurgă la băncile noastre și contragă mii de împrumuturi, cu termene scurte, ca s'ă-și acopere lipsele momentane.

Bucatele destinate pieții s'ă le țină pe mai apoi — când de sigur o s'ă ajungă prețuri mult mai favorabile. În ajutorarea momentană a agricultorilor noștri, cât va pute' va sări și noua însoțire economică „Agricola” din Hunedoara. Celor ce se vor adresa acestei însoțiri, ea le va da și întru cât se va pute' le va mijloc avansuri pe bucate în condiții cât se poate de avantajoase.

În sfârșit ori-care ar fi calea, prin care agricultorii noștri s'ar ajuta momentan — lucru de căpetenie este s'ă nu s'ă lase amăgiți de apucăturile geștărilor fără suflet și s'ă nu-și arunce bucatele pe prețuri de batjocură, căci doar' în multă sudoare s'unt scaldate grăunțele grăului românesc.

P. C. O.

Abonament lunar

pentru

August st. vechiu

invita

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Comitetul macedo-bulgar.

La 28 Iulie se va deschide la Sofia congresul macedonean. Dezbaterile de sigur vor fi foarte interesante, mai cu seamă pentru noi Români. Este de prevăzut, că antagonismul dintre partide nu va dispăre. E probabil, că diviziunea dintre comitetul actual Toneef-Michailow ki, partizanii precedentului șef al comitetului Boris Sarafoff, și pe de altă parte diviziunea dintre comitetul din Sofia și organizația macedoneană din Macedonia, vor avea drept rezultat o separare completă, definitivă și pe față.

Deja există un subiect de discuțiune și de luptă în faptul, că comitetul nu a trimis organizațiilor invitații pentru alegerile delegațiilor. E posibil ca aceste organizații locale nemulțumite s'ă aleagă un nou comitet. În acest chip vor fi pe viitor trei organizații autonome: cea din Sofia, cea din Bulgaria din provincie și cea din Macedonia.

Comitetul actual va avea de sigur o foarte mare majoritate și va fi reală.

Din darea de seamă a acțiunii comitetului în anul care s'a scurs, se va trece sub tăcere de nevoie multe fapte, cari nu s'unt în conformitate cu enunțările și declarațiile în public făcute de comitet.

Comitetul a pretins într-o declarație oficială, că el respinge tactica revoluționară și că vrea s'ă atingă scopul sau prin mijloace legale; dar' faptele petrecute dovedesc, că pe frontiera turcească au avut loc ciocniri între trupele otomane și bandele comitetului bulgăresc.

Se va comunica în congres textul memoriului („Pro memoria”) adresat guvernului rusesc, de pe care o copie a fost înmănată guvernului bulgăresc. În acest memoriu se descrie în colorii favorabile Bulgarilor situația din Macedonia și se cere autonomia acestei provincii.

Memoriul cere s'ă se execute tratatul din Berlin și concluziunile conferinței internaționale dela Constantinopol. Această cerere se resumă în cele 10 puncte de mai jos, cari cuprind bazele pentru constituția și organizația Macedoniei.

1. Macedonia va deveni o provincie autonomă cu capitala Salonic.
2. Guvernatorul va fi ales pe trei sau cinci ani și va aparține naționalității celei mai puternice numeric.
3. O Sobranie provincială se va crea și va fi compusă din delegații alei de populație. Sobrania se va ocupa de chestiuni de administrație internă.
4. Se cere inviolabilitatea persoanelor, a proprietății și libertatea presei.
5. Funcționarii vor aparține naționalității celei mai puternice din districtul unde își îndeplinesc funcțiunile lor.
6. Limba oficială va fi alături de cea turcească, limba majorității. Această limbă va fi aleasă de populație în fiecare district respectiv.
7. Instrucțiunea publică e liberă.
8. Pentru ordinea publică se va organiza o gendarmerie pe baza serviciului obligator și universal, care va depinde de guvernator.
9. Budgetul va fi votat de Sobranie, 25 la sută se va vîrsa în casa imperială și restul de 75 la sută se vor întrebui pentru necesitățile provinciei.
10. Toate aceste reforme vor fi executate deopotrivă și în vilaetul Adrianopol.

Din partea guvernului rusesc noi am răspuns nu s'a dat acestui „Pro memoria” al comitetului din Sofia.

Faptele s'ăvîrșite de bandiții angajați de comitetul macedonean au îngrozit și pe Bulgari. În Bulgaria a apărut de curând o broșură „Secretele Macedonienilor răufăcători”.

Eată ce scrie despre această broșură ziarul „Philippopol” care apare în orașul cu același nume:

„Din titlul broșurei, cetitorii noștri înțeleg, că avem a face cu nouă destăinuiți, asemănătoare acelor cari dau opere macedonene un colorit întunecos și abject. Scriitorul broșurei mărturisește, că fostul comitet macedonean joia oamenii cari se aflau într-o stare economică înfloritoare și omora pe dumaniile sei. Noi tăceam toate acestea, spune scriitorul, spre a nu pune piedică scopului comitetului. Dar' acum, când am văzut că prin tăcerea noastră am făcut rău, ear' nu bine, ne-am hotărât a ridica vîlul, spre a arăta o serie în-

treagă de isprăvuri sângeroase ale agenților macedo-adrianopolitani.”

După acest preluu d. P. Stoicoff descrie diferitele asasinate pentru ca comitetul macedonean s'ă scape de dumaniile sei. Erau încă 50 alți condamnați la moarte, cari de sigur ar fi dispărut, dacă nu se ivea conflictul romano-bulgar.

S'au urzit comploturi chiar pentru asasinarea scriitorului acestei broșuri, dar' din împrejurări fericite el a putut scăpa de moarte. Credem, că guvernul va lua măsuri severe, spre a se pune o stavilă, nu numai crimelor, dar' și destăinuirilor; dar' se vede, aceste măsuri, nu se vor lua, ear' broșurile se vor succeda unele pe altele cu ouprins din zi în zi mai sângeros și mai înfricoșător.

Di P. Stoicoff își termină astfel broșura:

„S'a mai vorbit despre peștera, care se află lângă satul Lenco, în care s'au găsit anul acesta peste 50 de cadavre în putrefacție, între care se afla cadavrul fiului vovodului Giovanjo, precum și cadavre de femei și copii, cari toți au fost omorîți de... răpitorii lui Miss Stone, numai și numai spre a nu i trada cari îi cunoșteau?”

Să mai vorbim despre Sapardanoff și Deteff, cari au dat 300, lire pentru arme și cari au fost omorîți la hotarele lui Teplare, unde fuseseră invitați sub pretexte de a lua bani, pe cari li dăduseră pentru cumpărarea de arme, dar' în realitate, spre a fi omorîți, de care ce insistau ca în locul banilor, cari nu existau, s'ă ia armele cumpărate pe ei, care de asemenea nu existau?”

Să mai vorbim despre țărani cum își vindeau vitele și dădeau câte 3 și 5 lire, acum 2—3 ani, spre a lua arme, care până în ziua de astăzi nu le-au fost date și cum erau înșelați acești țărani, că se clădește în Rugeiuc o turnătorie de arme, care nici până astăzi nu s'a făcut?”

Să mai vorbim despre profesorul Gagaleff, care s'a fost omorît în pat, primind 36 lovituri de cuțit?”

Să mai vorbim și despre profesorul Smilian Dimitroff din satul Padez, care a fost invitat să ese din școală și a fost omorît de Stero Peeff?”

Să mai spunem cum la 28 Mai, Sandarky și Savă Mihailovici, ducându-se la satul Sirpinova au chemat pe preotul Naidinoff și fiindcă acesta nu s'a prezentat, ei s'a ascuns, aceste fiară au prins pe fiul sau spre a-l omorî și cum mama copilului spre a împiedea crimea, a arătat locul unde era ascuns preotul, criminalii l-au prins și l-au omorî?”

Să mai vorbim și despre profesorul Milan Tameff din Perlepe, care a fost asasinat în școală, de care ce a cerut socoteală de banii naționali încașate?”

Să mai spunem cum promiseră 300 lire oamenilor, cari ascundeau pe Miss Stone, pe când nu le-au dat nici a suta parte din această sumă?”

Nu vom vorbi, căci asemenea asasinate se numără cu sutele și fiindcă scriind aceste rânduri ni-se rupe inima de durere.”

„Corda Fratres”.

— Extrase din Raportul secției române. —

(Urmare).

Cu toate protestările maghiare, Scurtu e recunoscut în unanimitate de vicepresident, și presidentul congresului s'a văzut îndemnat a provoca la ordine pe studenții maghiari pentru atitudinea lor.

În ședința plenară din 9 August (a III-a) se dă cetire raportului lui Lucian Bolesă reprezentat prin vicepresidentul actual Ioan Scurtu. — Ludwig ia cuvântul pentru de a face unele observații la raportul lui Bolesă. Fără a insista asupra eliminării lui Bolesă din Ungaria, d-sa (Bolesă) cere acceptarea fondării unor consulate române în Ungaria.

I. Scurtu și H. Durand explică adevăratele motive ale interdicțiunii lui L. Bolesă. Durand citește actul oficial al ministrului instrucțiunii publice din Ungaria. Demetrescu Brăila ia cuvântul Schmidt, Belgia, cere ca chestiunile de naționalitate stă de spinoase să fie tratate prin o comisiune, care va da un raport, rămânând ca ședința plenară s'ă-l aprobe. Reveillaud cere, ca delegații speciali ai celor două națiuni s'ă espună desideratele lor în fața comisiunii. Chestiunea aceasta a mai fost discutată în consiliul federal, unde în urma pledării lui I. Scurtu și H. Durand, grupul ma-

ghiar nu a reușit cu nici unul din scopurile sale.

Delegat român: Durand.

Delegat maghiar: Ludwig.

Eată puținul, ce sub acest capitol putem da ca texte autentice.

Se cuvine s'ă amintim la acest loc și despre acțiunea, ce ținerea română a dezvoltat — ce e drept în afară de federațiunea „Corda Fratres”, dar' tot din ocazia congresului internațional al studenților. Vorbim de încercările de a înghesba o uniune latină. Adevărat că uniunea latină proclamată în Paris cu atâtea însuflețiri n'a mai dat semne de viață. Ci manifestațiunile provocate de ideea uniunii, nu perd prin aceasta din importanța ce o așteptăm dela dinsele în ceea ce privește propaganda pentru aspirațiunile națiunii noastre.

Am pute' s'ă mai amintim, ca atingător de chestiunea noastră și faptul împărțirii la Paris a broșurei d-lor Ludwig și Szemenyei, dacă numai această broșură din „un răspuns la atacurile Românilor” precum s'a fost contemplată dela început nu ar fi devenit — „Les Etudiants Hongrois et leurs Associations” — și dacă un capitol despre relațiunile „ținerime maghiare și române” la cât s'a fost redus odată răspunsul la atacurile Românilor nu ar fi fost scos și el din broșură.

Ca și Maghiarii după Turin, așa după congresul din Paris ar fi acum rîndul nostru ca s'ă regretăm lipsa vreunei sorieri informative, ori a vre-unui almanah. Deși la Paris nu am avut nici o cauză pentru ce s'ă ne simțim strimțorați din cauza acestei lipse; de altă parte experiența ne-a învățat, ca s'ă dăm importanța cuvenită acestor sorieri. Vom căuta în viitor a profita după puțință de învățăturile trecutului și încheiem ca și la capitolul de mai înainte: pentru cele ce vor fi a se face, vom întreține după trebuință legături intime cu consulatele noastre. (Va urma).

Sfîntirea bisericeii din Asuagiul-de-sus.

Sălagiu, Iulie 1902.

Asuagiul-de-sus e una dintre comunele cele mai mari din Sălagiu și cu deosebire de pe la Codru, numărând 1500 suflete, cari afară de câteva familii jidane s'unt toți Români. Nouă biserică a costat aproape 40000 cor. Biserica e un zid grandios și pompos, cum abia cred s'ă mai fie multe nu numai în diecea Gherlei, ci în întreaga noastră provincie metropolitană. Din afară un turn grandios i se ivește călătorului de departe înaintea ochilor. De aproape în fața bisericeii, respective pe cele două lături de lângă ușa bisericeii, deoparte iocana frumos pictată a sfântului apostol Petru cu cheile în mână, ear' de cea parte sfântul apostol Pavel cu spada; ambii în mărime naturală. S'unt ceva impunătoare aceste 2 icoane! Intrând în biserică înainte de toate ne leagă atențiunea și privirea ochilor iconostasul frumos, pe care stă minunata icoană „Cina cea de taină”, pictați frumos cei 12 apostoli în mijloc cu dumnezeescul învățător, toți în mărime naturală.

Această icoană grandioasă, ca și care n'am mai văzut în biserici românești, te ține ținut locului abia lăsându-te s'ă scrutezi și celelalte icoane care de care mai frumoase! Nu mai puțin frumoase s'unt cele 4 icoane ale sfîntilor evangeliști și sfînta treime; aceste pe boltitura bisericeii. Celelalte icoane aș zate pe iconostas, conform prescrierilor ritului nostru, asemenea s'unt admirabile! Frumos e apoi și amvonul, corul; altarul îmi pare mai puțin impunător și frumos.

Cu sfîntirea, respective binecuvîntarea acestei bisericeii a fost încredințat, ca delegat episcopesc și venerabilul nostru bărbat fruntaș din Sălagiu, d-l vicar Alimpiu Barbuloviciu, care asind dimineața la orele 8 la Asuagiul împreună cu distinsul fiu al națiunii noastre, d-l George Pop de Băsești, apoi alesul și mult meritat fiu al Sălagiului, d-l Andreiu Cosma, directorul executiv al „Silvaniei”, d-l Dr. Coriolan I. Pop, directorul „Bihorenoie” împreună cu soția etc. și fiind întâmpinați de harnicul protopop al tractului Băseștilor și paroh în Asuagiul-de-sus, d-l Alexiu Varna în fruntea unei mulțimi impunătoare de alți protopopi, preoți și mireni, adunați din acest incident la Asuagiul am mers cu toții la biserică cea veche, unde ne mai

aștepta sute de credincioși și deosebire cei din loc, cari au mai venit la vechia lor biserică din „capătul satului” zidită de strămoșii lor ca s'ă mai fie odată de față la biserică la „ultimul serviciu dumnezeesc” și cuvîntarea de rămas bun! Aici s'ăvîrșindu-se serviciul divin a luat cuvîntul d-l vicar Barbuloviciu și prin o cuvîntare, care a scos și stors multe suspine și lacrimi, a luat rămas bun dela mama biserică veche mergînd apoi cu toții cu litia la noul Sion, unde ne așteptau mii de credincioși, cari s'au adunat la acest loc în furia ploilor torențiale, cari domneau de mult timp pe aici. S'a oficiat apoi însuși actul sfîntirii în chip măreț și frumos.

După sfîntirea a urmat o frumoasă cuvîntare bisericăscă ocașională, făcîndu-se apoi intrarea în biserică s'a oficiat sfînta misă pontificînd părintele vicar Al. Barbuloviciu și luînd parte d-ni Ioan Vagvari, preot în Bărsăul-de-sus, T. Lengyel, preot în Streș, Ioan Pop, Someș-Uileac, Iuliu Lobonț, Gărdani, Ioan Pop, Domni, Ștefan Sabău, Căpîșul unguresc, Demetriu Cionca, Bărsăul-de-jos, Andreiu Centea, Asuagiul-de-jos, Antoniu Băliban, Băsești, Augustin Măndrug, Mănău, Victor Vagvari, Corond și Vasile Indrean.

În biserică nu mai încăpea mulțimea poporului, care a fost circa 6—7000 de suflete. Sub decursul sfîntei liturgii au cântat două coruri, dintre cari unul cel din Acia sub conducerea harnicului cantor-învățător Teod. Varna foarte frumos; acest cor de astfel compus dintre niște bravi Români din Acia, com. Sătmăr ne-a delectat cu diferite cântări naționale și la banchet.

(Va urma).

Revista esternă.

Francoia.

Femeile creștine ale Francoiei au demonstrat alături pe piața Concordiei. După amiază au cerut o deputațiune în frunte cu baronesa Reli și d-na Pion s'ă fie primite de ministrul de interne, ca s'ă-i predea petițiunile mamelor. Ea n'a fost primită.

Între creștini și guvernamentali au fost mai multe ciocniri, fiind și mai multe persoane rănite.

În Lille a fost o înocărare sângeroasă. Multe persoane au fost arestate. Același lucru s'a întîmplat în Lyon și în alte orșe din provincie.

După-cum comunică „Aurore”, între Loubet și Combes a isbucnit un conflict. Presidentului republicii i-se par prea aspre măsurile luate de ministrul-predident, care însă n'ar voi s'ă cedeze, deși nici ministrul de finanțe Rouvier nu aproabă procedura lui Combes.

Știri mărute.

Primul vicepresident al camerei s'ărbeshti a demisionat. Criza nu e încă înlăturată.

Pe întreaga insulă Haiti bîntue cu furie războiul civil.

În colonia portugeză San-Paulo de Loanda (Africa-vestică) s'au răscolit indigenii, ucidînd la 400 Europeni, între cari maijușul misionar. Au fost trimise forțe militare la fața locu ui.

Cronica zilei.

Sibiu, 29 Iulie n. 1902

CĂLINDARUL DE ZI

al biroului de informațiune pentru străini, PIATA-MARE Nr. 14.

Mercuri, în 30 Iulie n. 1902.

Galeria de tablouri a muzeului Baron Bruckenthal, Piața-mare nr. 10: După înștiințarea serviciului din muzeu. Intrarea 80 bani.

Muzeul de istoria naturală, strada Harteneck nr. 1: După înștiințarea intendentului casel. Intrarea 60 bani, pentru copii 20 bani.

Muzeul transilvan carpatic, strada Harteneck nr. 1: După înștiințarea custodelui (Strada Călnădiei nr. 5, et. I.). Intrarea 1 cor.

Depositi de arme orășene, la Primărie, strada Măcelarilor nr. 2: deschis dela orele 11—12 a. m. Intrarea gratuită.

„Bereria” mare, Promenadă (Bretter): Societatea „Orpheu” a lui Grossmann. Astăzi și zilnic „O partidă de Calabrias” (Klabrias-Partie). Începutul la orele 8 seara. Intrarea liberă, locuri rezervate.

La fondul „Masa învățăcelilor mersiașilor români” administrat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”, au binevoit a mai contribui următorii d-ni: Leon Maior, învățător, Orlat, 50 bani, Ieronim Uieș, paroh, Străin Sângeorgiu, 40 bani; Dr. Ilie Ben, medic, 1 coroa; Mărioara Iuga, preoteasă, Tiheș, 40 bani; Mihail Iitu, forestier, Săhite 40 bani; Un preot, 40 bani; Ioan Russu Șirianu, redactor, Arad, 20 bani.

Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Ioan Marshall.

Despărțământul en detail:
Cel mai ieftin și mai bun izvor de cum-
părare pentru mărfuri de

Băcănie, Coloniale și Textil.

Principiul întreprinderii:
Bun și ieftin!
Serviciu prompt, real și preventiv!

Cafea neprăjită
20 de feluri!
Esceleste cafele prăjite
în toate prețurile!
Făină eminentă
de Bănat!
Cele mai fine liqueururi!

„CONCORDIA“
SOCIETATE COMERCIALĂ PE ACȚII
SIBIU
STRADA MĂCELARILOR Nr. 20.

Vinuri naturale
de masă și desert!
Toate soiurile de ape minerale
umplătura proaspătă!
Zăhar I-a rafinat
în piramide și bucați cubice!
Fructe meridionale! Conserve!

Pânzeturi dela Schroll!
Broderii albe!
Tesături de casă indigene
și străine! 198 18-30
Chiffonuri și Inlets!
Toate soiurile de ață de croșetat și
bumbacuri de împletit!
Fețe de masă, pentru cafea etc. ect.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.
Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Povestea de Ioan Băviș. 12 cante
tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un
exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povestea de I. T. Mera. Un
exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Povestea de I. T. Mera. Un
exemplar 10 bani.
5. Păcală și Tăndală. Anecdote de Silvestru Mol-
devan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și joacă de copil. De P. Ispirescu, cu
ilustrații de tipografie. Un exemplar 30 bani.
7. Tolu legănat. Povestea de Gr. Sima și I. I. I. Un
exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țărănilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 10 bani.
9. Fica a nouă mame. Povestea de Silvestru Mol-
devan. Un exemplar 20 bani.
10. Povestea lui Ignat. Povestea de Silvestru Mol-
devan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un
exemplar 16 bani.
12. Indărășii. Povestea de Silvestru Moldevan. Un
exemplar 16 bani.
13. Răstărnac de mamă. Legenda populară din gura
Răstărnacului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 12 bani.
14. Băieșii de Bejane. Povestea de Gr. Sima și I. I. I. Un
exemplar 20 bani.
15. Vădă și Cătrina. Povestea de Gr. Sima și I. I. I. Un
exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima și I. I. I. Un
exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tăndălei de George Coșbuc. Un
exemplar 16 bani.
18. Căldărușii în trei pisioare. Povestea transla-
tă de Elena Tăndălescu, după A. G. G. Un
exemplar 16 bani.
19. Căpățâna. Povestea de I. T. Mera. Un exem-
plar 16 bani.
20. Un peșteră îndărășii. Povestea de Björnsterne
Björnson. (1896). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenii mei Văntură-Peară. Din noveau
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
16 bani.
22. Împărtășirea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetate. De George Coșbuc. Un
exemplar 8 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și pește
tot vânzătorilor, se dă rabatal cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și
despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpărare, îndreptar pentru
înființarea lor după modelul „Societății de cumpărare“	1.—
Brote Eugen, Tinerele vitelor	—24
Trifoilul	—30
Costan T., Aur novă	—40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarată	—32
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Reprive din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale
(Art. XXII. din 1886)	—10
Rusușirianu I., Moara din vale, 8 povești	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor
și pește tot vânzătorilor, se dă rabatal cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

316 sz. 1902. vhtó. 274 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulir bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel köz-
hírré teszi, hogy a nagyszabai kir. járásbíró-
ság 1898. V. 6579 számú végzése következtében
Dr. Lemény Livius ügyvéd által képviselt
„Mielut pójánai takarékpénztár javára Mutiu
Ivon és társai nagyludas lakosok ellen 1000 kor.
s jár. erejéig 1898. évi november hó 23-án
fogatosított kielégítési végrehajtás után lef-
glalt és 3178 kor. becsült következő ingósá-
gok, u. m.: szobabeli butorok, sertesek, ökrök,
szekér, hordók, buza, zab, tűzifa és gazdasági
felszerelések nyilvános árverésen eladtnak.
Mely árverésnek a szerdahelyi kir. járás-
bíróság 1902-ik évi V. 22/8. számú végzése
folytán 1000 kor. tökékövetés ennek 1900
évi márczius hó 2 napjától járó 8%, kamatai,
váltódij és eddig összesen 59 kor. 62 fillérben
bíróilag már megállapított költségek erejéig
Nagy Ludas község házánál leendő eszközlé-
sére 1902. évi Augustus hó 13-ik napjának
délutó 9. órája határidőül kitűztetik és ahhoz
a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivat-
nak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881.
évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében
készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek,
szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.
Amennyiben az árverezendő ingóságokat
mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielé-
gítési jogot nyertek volna, ezen árverés az
1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek
javára is elrendeltetik.
Kelt Szerdahelytől, 1902. évi július
hó 24. napján.

Bánffy Al.
kir. bír. végrehajtó.

Un tinér

comerciant român, de oraș, cu șanse de
un viitor frumos, dorește căsătoria unei fete
tinere, eventual a unei tinere văduve, din
familie bună, care să poseadă un capital de
2—4000 fl. Scrisorile în această chestie sunt
a se adresa la adm. acestei foi, sub „Comer-
ciant“, care apoi le predă destinațiunei.
Discreție asigurată! 272 1—3

Cursuri pentru dame și mirese.

Pentru învățarea croitului, con-
fecționarea hainelor de copii, precum
și a lăngerilor și aranjarea dante-
lelor, a mătăsărilor ș. a., mai departe
întocmirea toaletelor purtate —
deschide pe timp de 6—8 săptămâni
o damă distinsă, care a învățat în
străinătate, și ar fi aplicată a merge și
într'un oraș de provincie, dacă s'ar afla
cel puțin 10—12 eleve laolaltă ca să
cerceteze un curs. 270 1—3

Ofertele se se adreseze sub „U. B.
313“ Rudolf Moser, Budapesta.

Cartea
Stuparilor
săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea
Păstăritel rem. de agricultură din comitatul Sibiu.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei
cărți folositoare a umplut un gol adănc în
literatură stuparilor. Broșura este scrisă
pe un frunză învățător, stupar pricepat. Ea
trătează pe scurt tot de ce are trebuință un
stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii
pentru școlarele noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Studii Literare

de
Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii,
dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Legea veterinară
atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile
comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și imbo-
gățită. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului a
îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate
de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile
și îndrumările ce li-se dau cu privire la: pasapoarte, turguri de vite
boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește
Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe
despre
LEGEA VETERINARĂ
(Leucirea vitelor)
și
BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stând cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.
De
Tormay Béla.
Ediția II. revizuită 152 pagini mari.
Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate
cumpăra dela
Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiuului.

MARGARETA MOLDOVAN.
Din
tainele
vieții.
29 de povești și schițe.
Preț 2 cor., plus 10 bani portu.
Se poate procura dela
Librăria
W. Krafft.

Ilustrații românești!

Cărți postale
cu
ilustrații românești
„...toate 'n tot
Frumoase cât ea n'au pot
Mai frumoase să'mi socot —
Cu mlașca mea“
in
peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare
Se află cu prețul de 10 bani per bucată
la
„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu, str. Popădoi nr. 10.
La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Descrierea Ardealului
Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții-
Apuseni, patria lui Horia și Ianos, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume
Teara-Noastră,
descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi
Zarandul și Munții-Apuseni,
Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.
Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și
cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.
Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. portu). În România 3 lei.
Toate cărțile noastre au apărut în cuvinte elegante scote descrieri, unele ce le avem
despre Transilvania în limba română.
„Lăsa română“, scrie între altele:
„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din
mai multe puncte de vedere. Din Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei
trebuințe ce intră în vederile și simțurile la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea
avută pe care o merită.“
Comanda se pot face la
Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.